

EEN TWEEDE JEUGD VOOR HET HOUTZAAGMOLENTJE VAN THESINGE

door H.A. Hachmer.

In ons land hebben vele kleine molens gestaan. De meesten verdwenen even geruisloos als ze gekomen waren. De molenbeschermers hadden meer oog voor hun grote broers. In onze provincie stonden diverse kleine molens. Een goed voorbeeld is het te Ten Boer herbouwde molentje van *Bovenrijge* (nr. 20).

Het houtzaagmolentje van Thesinge is voor velen een onbekende. Toch is het bijna een honderd-jarige. Het molentje werd in 1894 in opdracht van Jan Bolhuis gebouwd door molenmaker Chr. Bremer. Het achtkant kwam op een vierkant houten onderbouw. Deze ruimte werd door Bolhuis ingericht tot zagerij. De molen bezat, het kan haast niet anders, zelfzwichting!

In 1934 wilde men het molentje slopen, maar Th. Bremer vond dit jammer. Hij kocht het molentje voor f 25,- van de toenmalige eigenaar, te weten de familie Janssen. In 1935 restaureerde Bremer de molen. In de oorlog wilde Bremer het molentje vanwege de energieschaarste bovenop zijn werkplaats zetten, maar omdat er toch nog een paar uur per dag elektriciteit geleverd werd, zag men van dit voornemen af.

De molen kwam in opslag. Bernard Dijk had de molen wel eens zien liggen en wilde hem wel kopen voor f 150,-. Dit ging niet door. Later schonk Bremer het molentje aan het Ommelanders Museum (Borg *Verhildersum* en boerderij *Welgelegen* te Leens).

In de jaren zeventig kwam het molentje bij Bernard Dijk terecht. Deze zou de molen repareren voor het museum en maakte o.a. nieuwe roeden. Omdat er eerst geen goede standplaats was, bleef het molentje bij Dijk. Later werd de molen weer op het terrein van de borg *Verhildersum* geplaatst. Blijkbaar was de verankering niet zo goed, want het molentje waaide om. De molen werd behoorlijk beschadigd; de as brak evenals een roede. De geschiedenis herhaalde zich, want het geheel kwam weer in opslag. De molen werd regelmatig verschoven hetgeen de molen niet ten goede kwam.

Vorig jaar kwam de molen weer "boven water" en *Musepro* te Wildervank kreeg de opdracht om de molen te restaureren. *Musepro* biedt werkloze jongeren de kans om ervaring op te doen op het gebied van restauratie. Onder leiding van Engelhart Velthuis en Frank Wageenaar ging men aan de slag. Men voerde herstelwerkzaamheden uit aan de kap, het achtkant, het hekwerk, korte spruit en de as. De as werd geheel nagemaakt.

Helaas mag men de molen om budgettaire

*Medewerker Ben Weterman
toont hier de oude en de
nieuwe as.*

*Op de achtergrond de kap
van het kleine molentje.*

Foto: H.A. Hachmer.

redenen niet zo restaureren als men graag gezien had. "Het blijft een beetje roeien met de riemen die je hebt", aldus de begeleiders.

De kans is groot dat de molen na restauratie als een soort circulatiemolen gaat funktionieren op het borg-

terrein.

Samen met borg, museumboerderij en arbeidershuisje zal het een keurig geheel vormen. Hopelijk wordt er voor een goed fundament gezorgd, zodat de molen nog lang kan genieten van zijn tweede jeugd en niet zomaar omvalt!

